

TRESOR DELS AVIS

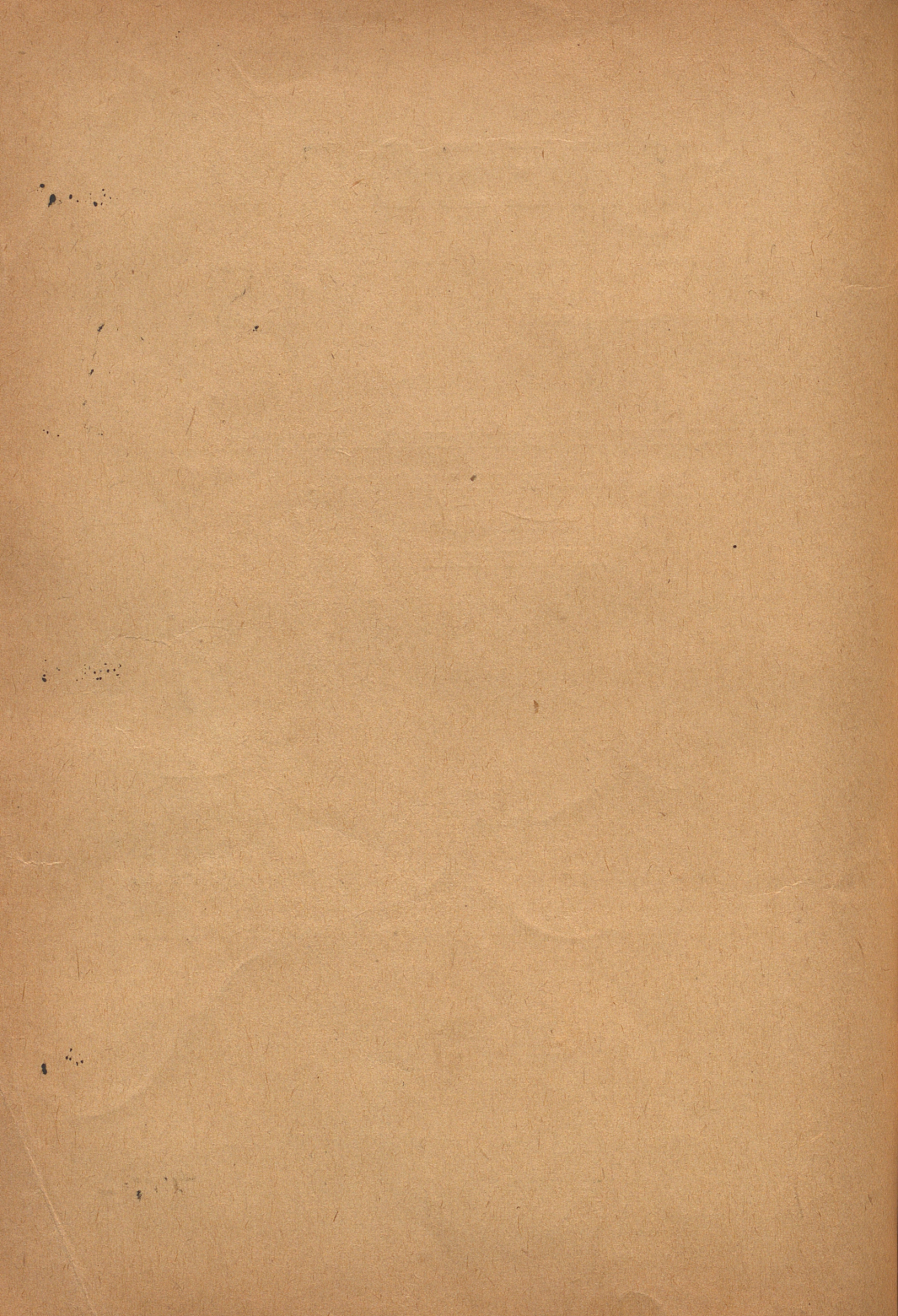
REVISTA MENSUAL DE ETNOGRAFIA MITOLOGIA I
FOLKLORE DE BALEARS

PUBLICADA PER
ANDREU FERRER

SUMARI

Colecció políglota de refranys.—Ildefóns Rullán, Pvre.—**Gloses** de l'amo Antoni Vicens Santandreu.—**Miscelánea.**—La Picota. Práctica. curativa. Entre glosadors—Ramón Despujols.—**Noves.**—Per l'any nou. Taula.

TRESOR DELS AVIS

REVISTA D'ETNOGRAFIA, MITOLOGIA I FOLKLORE

BALEARS

COLECCIÓ POLÍGLOTA DE REFRANYS

(Continuació.)

26

CUM FUERIS ROMÆ, ROMANO VIVITO MORE; CUM FUERIS ALIBI, VIVITO SICUT IBI.—*Allá ahont vas fé com veurás.*—Donde fueres haz como vieres.—*Terra ahont vas usansa que trobis.*—It. Ovunque vai, fa come vedrai.—Fr. Il faut vivre a Rome, se'on les coutumes romaines.—Ingl. At Rome do Rome does.—*A Roma farás lo que se fassias a Roma.*—Al. Landesbranch ist Landesrecht.—*L'us del país, es l'us de tu lley.*

27

NAUSI LUCRATUR AUSUS CUI NIL FAMULATUR.—*Qui no s'arrisca no pisca.* Quien no se aventura, no ha ventura.—Quien. no se aventura, no anda a caballo ni a rula.—It. Chi non s'arrischia, non perde e non acquista.—Fr. Qui ne risque rien, n'a rien.—Ingl. Nothing

ANY I—DESEMBRE DE 1922.—N.º 12.

venture, nothing have. *Qui no s'arrisca res te.*—Al. Wer nicht wagt, der nicht, gewint und wer nicht sucht, der nicht find't. *Qui no s'arrisca res guanya i qui no cerca, res troba.*

TRESOR DELS AVIS
28

GRATA NOVITAS.—*Tot lo novell, es bell.*—Todo lo nuevo aplice.—It. Da novello, tutto e bello.—Fr. L'agace est un bel oiseau, mais quand on la voit tous les jours, elle ennuie.—Ingl. Every one has a penny to spend at a new alehouse.—*Tot el mon te un penique per gastar en una nova cervceria.*—Al. Neue Liedchen hört man gern. *Nova ca isoneta es escollada de bona gana.*

29

DUM FERRUM CANDET, TUNDENDUM.—*Calent calent sa pela.*—A hierro caliente batir de repente.—It. Battere il ferro mentre ch'egli e caldo.—Fr. Il faut battre le fer pendant qu'il est chaud.—Ingl. Strike while the iron is hot. *Picà quand es ferro está calent.*—Al. Man soll das Eisen schmieden, weil es warm ist. *Se deu picar es ferro quand está calent.*

30

SIMIA SEMPER SIMIA, ETSI GESTET AUREA INSIGNIA.—*Habit no fa monja, ni musa canonge.*—Aunque se vista de seda la mona mona se queda.—It. La scimia e sempre scimmia, anco vestita di seta.—Fr. Le singe est toujours singe, et fut-il déguisé en prince.—Ingl. An ape is an ape, a varlet a varlet, though they be clad in silk an scarlet. *Una monea es una monea, un tuno es un tuno; maldement ells vagin vestits de seda i porpre.*—Al. Affen bleiben affen, wenn man sie auch in Sammet k'eidet. *Moneas se queden moneas, en que se'ls-e vesti de seti.*

31

VERITAS SAEPE LABORAT, NUNQUAM OPPRIMITUR.—*Sa veritat sempre sura.*—Aunque malici escurezca verdad, no la puede apagar.—It. La verità puo languire, ma non perire.—Fr. La vérité

comme l'huile vient au-dessus.—Ingl. Oil and truth wil get uppermost at last. *Oli i veritat se quedarán a la fi per demunt.*—Al. Wahrheit kann man drücken, aber nicht ersticken. *Se pot oprimir sa veritat però no aufergarla.*

32

NON SEMPER SUNT SATURNALIA.—*Cada dia no es Nadal.*—Agosto y vendimia no es cada día.—It. Ogni giorno non si fanno nozze. Fr. Il n'est pas toujours fête.—Ingl. Every day, is no Yule-day. *Cada dia no es Nadal.*—Al. Es ist wohl alle Tage Fischtag, aber nicht jeden Tag Fangetag. *Cada dia ho es de pesca, però no de presa.*

33

BONUS PULLUS EX OVO PRAVO NON VENIT ULLUS.—VIPERA NASCITUR E VIPERA —*De dolent arbre dolent fruit.*—De mal cuervo mal huevo.—It. Cattivo uovo, cattivo pollastro.—Fr. La wème semence produit la même fruit.—Ingl. Like father, like son. *Tal pare tal fill.*—Al. Bös Ei, bös Kuchlein. *Mal ou, màla truita.*

34

LUPUS IN FABULA.—*En partá d'un dolent vat lo't aquí present.*—En nombrando al ruin de Roma, iuego se asoma.—It. Chi mentova il lupo l'ha apressò.—Fr. Quand on parle du loup, on en voit la queue.—Ingl. Talk of the devil and he is sure to appear. *Conversa del dimoni i está segú que compareixerá.*—Al. Man soll den Teufel nicht an die Wand malen. *L'home no deu haver de pintar el dimoni a sa pared.*

35

SAEPE SUBACTUS ERIT, ALIUM QUI STERNERE QUAERIT. *Anar a cobrar i esser agafat per deutes.*—Ir por lana i quedar trasquilados.—It. È venuto per l'uovo e vi ha lasciato la gallina.—Fr. Il y en a qui vont chercher de la laine et qui revient tondus.—Ingl. Many go for wool and come back shorn. *Molts van per llana i venen tossos.*—Al. Wie Mancher ging nach Wölle aus, und kam dann selbst geschoren nach Haus. *Com molts van per llana i venen després tossos a casa.*

36

DEUS DILIGENTEM ADJUVAT.—*Qui s'aixeca demati, Deu li surt a camí.*—*Deu diu: ajudet i t'ajudaré*—A quien madruga, Dios le ayuda.—It. Ajutati che Dio ti ajuta.—Fr. Aide-toi, Dieu t'aidera.—Ingl. Help yourself and God will help you. *Ajudet a tu mateix i Deu te ajudarà.*—Al. Hilf dir selsbst, so hilft dir Gott. *Ajudat a tu mateix i Deu te ajudarà.*

37

POST BELLUM AUXILIUM.—*Quand fonc mort cridaren: Credo.*—*Antes, antes, digué en Cañot.*—La casa quemada, acudir con el agua.—Al asno muerto, la cebada al rabo.—It. Dopo la morte non val medicina.—Fr. Moutarde après diner.—Ingl. Ye are a day after the fair. *Vos arribau un dia després de sa fira.*—Al. Nach dem Tode hilft keine Medizin mehr. *Després de la mort no hi val ja una medicina més.*

38

MORTUI NON MORDENT.—*Morte se cuca, mort es verí*—Muerto el can, maerta la rabia.—It. Uomo morto non fa guerra.—Fr. Chien mort ne mord plus.—Ingl. Burried men do not bite. *Els homes enterrats no moseguen.*—Al. Was todt ist, beisst nicht mehr. *Lo que está mort no mosega:*

39

CONTRA VIM MORTIS NON NASCITUR HERBA IN HORTIS.—*Cuantra el mal de la mort no hi ha res fort.*—A la muerte no hay cosa fuerte.—It. A mal mortale, ne medicar, ne medicina vale.—Fr. Contre la mort il n'y a nul ressor.—Ingl. Death defies the doctor. *La mort desafia al doctor.*—Al. Für den Tod ist kein Kraut gewachsen. *Pc sa mort no hi ha cap erba crescuda*

40

ALTA DIE SOLO NON EST EXSTRUCTA CORINTHUS.—*Et mon no es fet amb un dia.*—No se tomó Zamora en una hora.—It. Roma non si fece in un di.—Fr. Rome n'a pas été bâtie en un seul jour.—Ingl. Rome was not built in one day. *Roma no ha estat feta amb un dia.*—Al. Rom i t nicht in einen Tag gebaut. *Roma no está amb un dia feta.*

CANIS TIMIDUS VEHEMENTIUS LATRAT QUAM MORDET.—

Ca qui lladre no mossega.—Pedro ladrador nunca buen mórdedor.—It. Can che abbaja no morde.—Fr. Chien qui aboie ne mord pas.—Ingl. Barking dogs never bite. *Ca qui lladra no mossega.*—Al. Furchtsame Hunde bellen am meisten. *cans porucs a lo més lladran.*

CHARITAS INCIPIT A SE IPSA.—*Sa caritat ben ordenada comensa per si mateix.*—Mas cerca están mis dientes que mis parientes.—It. La prima carità comincia da sè.—Fr. Charité bien ordonnée commence par soi-même.—Ingl. Charity begins at home. *La caridat comensa en casa.*—Al. Nächstenliebe fäng bei sich selber an! *La caridat comensa per si mateixos.*

Ildefons Rullán, Pvre.

d'el amo Antoni Vicens Santandreu de Son Garbeta, escrites per son amic Juan Antoni Parera Caldentey.

Continuació.

51

Si acás algún ministre
zelós el va a exhortá
ell se gira allá d'allá,
nega s'óido i sa vista
perqué troba la mort trista
i la cerca recusá
i així sol resultá
que se mor com una bístia.

52

Ses forces van mancabant
del pobre desgraciat;
es mal i s'enfermedat,
perseveren augmentant.
S'acosta de cada instant
s'entrá en l'Eternidat
i ell se queda assustat
quand se veu la mort devant.

53

¡Quina cosa tan horrenda,
i quin dolor tan agut
per un que no ha tengut
mes Deu qu'es seu propi ventrel
Quand la mort ja s'hi presenta
armada amb so seu escut,
llavò se tem qu'ha perdut
es viatge per a sempre.

54

Llevó veu el pecador
 que sa vanidat del mon
 ja s'es fusa com a plom
 o bambolles de sabó...
 si pensa en lo venidor
 el records ben amargs son.
 N'impren com a un colom
 en ses arpes d'un falcó.

55

Sa vida amb sa mort ja raya;
 tot son angoixes i ansi;
 ell ja no te més cobransa
 qu'es el vel de sa mortaya.
 Aquell que p'el mon trebaya,
 trebaya per s'ignorancia
 i fa més poca ganancia
 qu'aquell qui bat per sa paya.

56

Vegent el temps que va perde,
 ell se dona tocs p'es cap;
 si mira per una part,
 veu sa sepultura oberta
 i veu lo qu'es de incerta
 sa sort en l'eternidat
 i está més embuyat
 qu'un peix a dins una xerxa.

57

Com a lliure pensador
 se podrà desenrollar
 pensant i tornar pensar

en sa imaginació
 a veure en a quin recó
 se podrà arreconar
 a veure si acertarà
 sa seua opinió.

58

Algún plomista hi haurà
 d'aquests que fan tants d'embuys
 i amb sos seus propis uys
 a la mort tots los veurà
 i per mig hi trobarà
 desbarats a caramulls
 i llevó coirà els fruits
 a sa vinya que sembrà.

59

Perilla es veurerse
 s'impío en gran destemplansa.
 Ell no enconstrará aliansa
 en Deu perque no pot ser;
 mentres tenga mala fe,
 tindrà mala s'esperansa,
 i en sa desconfiansa
 senyal de condemnarse.

60

Quand ja té els sentits dolents,
 que no hi sent ni pot parlar,
 es cos mig mort ja está
 i s'ànima té es turments,
 i si té remordiments,
 no'lse pot aprofitar
 i si se vol confessar
 la mort no li dona temps.

Seguirá.

MISCELÀNEA

La Picota

Encara are, devegades se sent gastar l'expressió *dur un homo a la picota* i com ja ha passat el temps en que aquesta existia, son molts els qui ja no saben qu'era la *picota*: Per aixó volem desenterrar lo que, segons veus populars, era aquest cástic.

Diuen que en temps primer quant el batle trobava una persona a altes hores de la nit promoguent esvalot o altres malifetes, el s'enmanava a la *picota*, aixó és, un terrat que donava a la via pública, baixet que tothom el podia veure i allá el deixava ben fermat de mans i peus i amb un bastó dins sa boca. Allá passava la nit i la matinada a fi de que tothom al anar-sen a la feina, al passar per devant ell li causás vergonya. A sortida de sol l'amollaven.

El poble no dúu an a quin temps era que s'usava aquest procediment de cástig: ni en lloc ho hem pogut trobar.

A propósit d'aixó vat-aquí un fet que tenim recullit de Menorca sobre aquell ditxós temps.

Se compta que hi hagué un homo que tenia per esposa una malfeneranda que en les vetlades sempre anava d'aquí per allá, i de veinat en veinat, sense mai essé adins casseva. S'homo per donar-li correcció un vespre la tancá defora.

Quant ella s'entregá a casseua i va trobar tancat en fort, botá pel corral aont hei tenien sa cisterna, i comensá a cridar: Obrim, obrim que som aquí. Obrim, o sino me tiraré dins sa cisterna.

Ell, escoltava de derrera les portes de sa finestra i com ella ho sospità ¿qué fa? Agafa una pedra molt grossa i *pataplum* la tira dins sa cisterna i ben correns s'amagá sense dir res més.

Quant sentí ell desde dalt aquell *tutup* tant fort dins s'aigo va creure que s'hi havia tirada i depressa devallá per prestar-li auxili.

Mentres ell cercant-la mirava i pescava dins sa cisterna, ella, de puntes, surt del amagatay, s'entra a la casa, tancá amb so forreyat i s'en va a guaitar a sa finestra cridant:

—Mirau-lo an a quina hora s'entrega! Mirau-lo com va de nits! I vol botar pel corral; no i jo no t'obriré, ja és ben segur.

—Obrim, obrim, cridava ell tot esxurlat—Obrim per amor de Deu. Tants de crits i escandol feren entre un i s'altre que el batle s'en va teme, va anar a passar per allà, agafa a s'homo i el s'en dugué a la *picota*.

¿Idó? Que bovetgin certs ho nos amb dones com aquesta.

Práctica curativa

Es sol dins es cap (insolació)

A Menorca, aont la superstició está molt arrelada en els pobles de la pagesia, vaig trobar aquesta práctica ridícula que si no ho hagués vist per mi mateix duptaria que ningú hei cregués.

Quan un es anat cap descubert pel sol, sovint aplega un mal de cap fort que l'atonteix i com sol durar s'acudeix a una curandera. Son váries les que conec. Aquesta demana el nom del pacient i diu: Vos ne podeu tornar tranquils que si té es sol dins es cap, sortirà. Ara mateix faré s'operació.

La curandera posa una olla d'aigo an el foc i just que bull hei tira adins un grum de sal gruixada mentres resa un *Pare nostro*; després ne resa un altre tirant altre grum i tot seguit un altre amb un tercer grum. Després del tercer diu: «Aquests tres Pare-nostros, tres Ave-Maries i tres Gloria-Patris que sien pel nom del Sant F (aquí el nom del pacient) que si té es sol adins es cap, el Bon Jesuset li tregui si cunvé».

Després aboca l'aigua bullenta dins un ribell, deixant l'olla ben buida, trabucada boca per avall dins el ribell. L'aigua calenta tendeix a entrar de nou dins l'olla pel buit, i se creu que tant com hi va entrant, el sol surt de dins el cap del pacient. L'aigua mai hi entra tota, però com ne queda poca, se diu que ja li queda poc sol i aquest poc prest l sortirà del tot.

Mo'tes vegades aquesta operació se fa devant de la persona interessada en la curació, però de cap manera se vol dir el secret de l'oració a ningú: A mi me va costar molt fer-lo dir.

Son moltes les persones ignorants qui amb aquesta pràctica hei tenen una fè extraordinaria. A la curandera com a paga se li solen donar dues pessetes.

Recullida a Mitjorn gran.

Entre glosadors

A Mallorca els glosadors solen esser una mica pretenciosos; i al topar-se amb un altre les sol agradar de vegades tirar-li la seua xispeta mortificant i com s'altre sol patir també del mateix mal, quant manco se pensen un queda malament.

Diuen qu'una vegada un glosador que tenia certa fama de corre de celler amb celler, beguent colca tassò de vi, va trobar un atlotel qui encara anava a escola i li digué:

¿Assò qu'és s'estudiant
del Sen Pere Carabassa?

Ell de lletra no'n pren massa
perque pert l'eima jugant.

Aquell atlot, picat de la fitblada del glosador contestá ben rebent:

De lletra no'n sé demés
peró ja en sè lo bastant.

Si jo pert l'eima jugant
vos la perdeu pels cellés.

El glosador quedá sec, però encara li gosá replicar:

Mirau-lo, tan pulissò
que de poca cortesia;
ell no mena senyoria
ni a son pare qui es majó.

I ell resolt respongué:

Jo no vos men senyoria
perque no la mereixeu,
un altre pic no anireu
quantre qui us defensaria.

I amb questa se quedá a quell'altra boca closa. Ah! idó?

Una vegada un senyor qui havia sentit alabar ferm a un glosador de sobre improvisar una cansó sobre qualsevol assumpte, el topà i li digué: Te pos dues pessetes que no ets capàs a fer una cansó que anomeni totes ses parts des cap.

—Posades están, contestá ell. Hei pensa un moment i díu:

Cap, cabeis, testa i cervell,
uys, pipelles, front i ceyes
nas, boca, dents i oreyes
coll, gargamella i clotell.

I li gonyá les messions.

D'un altre també se conta que li posaren quatre pessetes que no faria una cansó en la que hi entrassin tots els instruments d'una pipa, i contestá:

Es foc i ses esmolletes
es clau i s'atacadó
s'anella i es cordó
pipa, broquet i canó
tabac i guinavetó
i bossa aont posar ló;
domés pe sa funció
paga ses quatre pessetes

i també hagué gonyades ses massions: Idó? Ni hi ha qui son llets, no és ver?

Ramón Despujols.

NOVES

Conferència.—Ésta anunciada pel próxim mes de janer una Conferència sobre Folklore musical mallorquí que en el Museu Diocessá ha de donar l'eminent folklorista mallorquí D. Antoni Pol, premiat en alguns certámens. D'ella feim comptes ocupar-nos-ne en el próxim n.º.

Excursions.—Per augmentar el nostre cabal folklòric, hem fetes algunes excursions molt profitoses. Entre elles una a la vila de Son Servera ont recollirem un esplet de «cansonetes» ben hermoses moltes d'elles noves per noltros i altra a Sant Llorenç des Cardassar que dedicàrem a «codolades». També en trobàrem de noves i logràrem acabar-ne altres qu'en teníem de comensades de les quals no sabíem trobar el final. El pròxim any, si Deu ho vol ferem moltes excursions i en la revista donarém compte de les troballes més notables perque creim que ha d'esser grat als nostros lectors.

Preg.—Novament suplicam a tots els qui no estiguen al corrent de pagues que s'hi posin. Tots aquells que tenguen falta de algún n.º que'l demanin prest i si mos ne sobren les ho servirem.

Per l'any nou

Amb lo que manifestarem en el n.º del mes passat pogueren veure els nostros lectors el comportament d'alguns suscriptors i deduir que nos seria precís canviar de ruta.

Si verament és alt el preu de la Revista és degut a la curta tirada que s'en fa. Per aixó hem hagut de arbitrar un medi per poder tirar envant en la nostra publicació, sense que les pèrdues en el pròxim any sien per noltros tant considerables com en el present, i per altre part sense que sia tant gravosa pels suscriptors. Aquest és que durant l'any nou no més publicarem un nombre cada dos mesos igual en tot i per tot an els de la present anyada. Així la subscripció per tot l'any qui vé a la revista i folletó adjunt será de cinc pessetes i als que no vulguen el folletó les servirem únicament el cos de la Revista pel preu de tres pessetes any.

Creim que amb aquesta combinació, estarà al alcans de tothom la única revista de Folklore que veu la llum en terres de llengua catalana.

Un altre observació devem fer i és, que encare que la revista surti a Balears admetrà col·laboració de tots els folkloristes de Catalunya, Valencia i el Rosselló que vulguin ajudar nos en aquesta empresa. Aquesta determinació obeeix a que la major part dels suscriptors qui han respost son de Catalunya i així és just que la Revista sia per tots.

Deu vulla que a fi del pròxim any poguem cloure amb mots més coratjosos que en el present.

El Director.

TAULA

DE LO CONTENGUT EN EL PRIMER VOLUM (1)

	Plana
<i>Escomesa</i>	2
<i>Notes Folklòriques.</i> —(De un llibre inèdit) per Antoni Pons Pvre.	4
<i>Nuvols.</i> —Noms, formes especials i lo que pronostiquen.—Questionari.	8
<i>Els Amics de la Tradició Popular.</i>	12
<i>Condicions baix de les quals se publica aquesta revista.</i>	14
<i>Notes Bibliogràfiques.</i> —Lletres a una mare mahonesa.—Lectura Popular.—Revista Antoniana.—Catalana.	16
<i>Tradicions mitològiques.</i> —Generalitats de folklorisme menorquí: Culte del sol. Estels, constel·lacions. La llua. Planetes. Cometes. Dies. Culte dels boscs, per Francesc Camps Mercadal.	17
<i>La Devoció de Mallorca a St. Antoni Abad.</i> —Questionari.	27
Festa de Sant Antoni a Artá.—La vuitada. Els Fogarons. La col·valcada. L'argument. Cançons de St. Antoni de sentit religiós. Id. de sentit profà. Altres elements. Confraries.	19 i 37
<i>Noves.</i> —Pags. 32-80-112-188.	
<i>D. Juan Benejam Vives.</i>	33
<i>Costums populars.</i> —Fantarmes, bruixes i demés per Juan Benejam.	39
<i>Notes bibliogràfiques.</i> —Aplec de bones costums, Biblioteca de Catalunya. Revistes. Camvis.	48
<i>Indumentaria Pollensina.</i> —Ultims del segle XVIII i principis de XIX, per Joan Bibiloni.	49
<i>Cansons amb tonada.</i>	54
D. Juan i D. Ramón (lletra i tonada).	55
Per tots els melindrosos.	57
Questionari sobre els rastres folklòrics de la dominació mora a Mallorca.	59

(1) Els articles que no duen nom d'autor son del Director D. Andreu Ferrer.

<i>Devoció de Mallorca a St. Antoni Abad.</i> —Comunicació de Son Servera per Juan Servera.	60
<i>Bibliografia.</i> —Noticia històrica del Folklore per D. Alejandro Guichot i Sierra —Mil cantares populares amorosos por Gabriel M. ^a Vergara.—Revistes.	63
<i>Elements folklòrics referents als moros.</i>	65
<i>Tradicions de moros.</i> —Es puig de Sa Font. Es pastor de Sa Llepassa. S'Oguer de Sa Llepassa per Jordi des Recó.	68
S'Arjup de Sa Gruta per Juan Servera.	71
<i>L'Esclava del Moreti.</i> (Lletra i tonada).	73
<i>Variant de D. Juan i D. Ramón</i> per D. ^a Irene Rocas de Llufrú.	75
<i>La festa del pa i del peix a St. Joan</i> per Andreu Caselles Pvre.	77
Cançons de cantar ses figures.	78
Noticia necrològica.—D. Jaume Oliver Castanyer.	79
<i>Elements folklòrics referents als moros.</i> —Sa llenegada des Cavall del Rei En Jaume —Ses potades des Cavall del Rei En Jaume—De com el Rei En Jaume va pendre es Castel d'Alaró.—Presa des Castell de Santueri.—S'Avenc d'en Corbera.—Petjades des cavall de St. Jordi per Jordi des Recó.	81
Sa Font de Xorrigo.—Sobre la Font de Sa Gruta per Francisca Cåtany.	86
Sabiduría de Salomó. Questionari.	88
<i>Na Cicilia.</i> (Lletra i tonada).	90
<i>Folklore del dia de St. Juan.</i> —Questionari.	92
<i>Elements folklòrics referents als Moros.</i> Un pont que's moros volien fer. Lo que suceí una vegada an es moros de Valldemosa. Recordanses del Rei En Jaume dalt es Teix. Un'erba que deixaren es moros. Les montanyes del Tresor per Jordi des Recó.	97
<i>Tradicions gabellines.</i> —Miracle de Sa Boira.—Es Bover de Son Jaumell—Assalt a sa Mesquida per <i>Marfil.</i>	100
<i>Mare de Deu</i> —(Lletre i tonada)	103
<i>Meteorologia.</i> —Núvols.	105
<i>Gloses de l'amo Antoni Vicens Santandreu de Son Gaibeta,</i> escrites per son amic Juan Antoni Parera Caldentey, pag 108-120 139-157 169 i 182.	
<i>Elements folklòrics referents als Moros.</i> —Es capellá moro.—Erbes curatives.	113

Altre tradició: El Fet de la Torre de Canyamel per l'Arxiduc de Austria, traduïda per Ll. Lliteras.	116
La Presó de Nápolís (lletra i tonada).	118
Cansons populars de Catalunya.—Concurs.—Any 1922.—Premis. —Bases —Normes generals per a la recullida de Cansons i de tota mena de música popular.	123
<i>Bibliografia</i> .—Manual per a recerques d'Etnografia de Catalunya	128
<i>Elements folklòrics referents als moros</i> .—Un desembarc dels moros per l'Arxiduc d'Austria.—Traducció de Ll. Lliteras.	132
<i>Tradicions gabellines</i> per Marfil.	133
<i>El Dissapte a vespre</i> (lletra i tonada).	136
<i>Meteorologia</i> .—Senyals de pluja. Pag. 141-159-172.	
<i>Bibliografia</i> .—Enigmística Popular d'en Valeri Serra Boldú.— Medicina Popular de id.	144
<i>Colecció políglota de refranys</i> per Idefons Rullán Pvre. Pag. 145- 161 i 177.	
<i>La Festa de les Verges</i> .	152
<i>Festa de les Verges a Son Carrió</i> per Francisca Catany.	154
<i>Cançó de les Verges</i> (lletra i tonada).	155
<i>Jo m'aixec dematinel</i> (lletra i tonada).	167
<i>Meteorologia</i> =Refranys sobre la pluja.	173
<i>Escoltau i oireu</i> .	175
<i>Miscelánea</i> .—La Picota. Práctica curativa. El sol dins es cap (in- solació). Entre glosadors per Ramon des Pujols.	185
Noves. Per l'any nou.	188
<i>Taula</i> .	190

